

దేవంలో గంగమ్మ మంపై పరవళ్ళు తొక్కుతేందవి గట్టిగా నమ్మి నిష్కళంక దేశభక్తుడు సంపంగి. ఆడమ్మకి ఆనకట్ట కడితే ఫలింపలేదు.

“యానాటిదానాటిదా బాబు గంగతల్లి.... కుక్కారాకొడమండిపారొస్తన ది.... ఈరూరొ ఆయమ్మకి గుళ్ళూ, గోపురాలూ యె తించినారంతే.... ఏటి.... గవురుమెంబి డు ఎర్రబాగు లోదేటి” అంటాడు.

ఆ వూరికి సంపంగి సారాణ్ణి నెవెన్స్టార్ హోటలు. పండగొచ్చినా బియ్యమొచ్చినా, ఆయదేశ్వ సంబరాలొచ్చినా అక్కడే సందడి. పావులక్కడే నప్పుతాయి, పెద్దపావులలో నోళ్ళక్కడే ఆవులిస్తాయి.

పొద్దు కూకుతోంది. బోలెదవిన సారా కప్పులా వుంది ఆకాశం. చీటరుకొమ్మల మీదా, నడి కొప్పలమీదా కంగురంగుల జండాలు జల్లాలు చేస్తున్నాయి వచ్చేపోయే జీవులు దుమ్ము ధూళి రేపుతున్నాయి.

బడ్డిముందు కుండపెంకులో కణకణలాదే బొద్దులు రాజేస్తున్నాడు కరింసాయిబు. దోర నెగెమీద కవాప్పుల్లలు తిప్పుతన్నాడు.

కై పెక్కి మిసిడిపడుతోంది సంపంగి బడ్డిలో గేసులై తు.

“రాక్షసులూ, దేవతలూ రెండు పార్టీలయి పోయాట్రా సంపంగీ!” కర్రమెట్టిక్కి బడ్డిలో అడగుపెట్టేరు సోమయాజులుగారు.

బొద్దుగా కుచ్చెళ్ళుపోసిన పొందూరుకద్దరు పంపా, అరచేతుల పొత్తు చొక్కా, మెడలో తొంగిచూసే ఫన్నవి రుద్రాక్షరా — జట్టి జమానులాంటి మనిషి. పండు పులపాకులా వున్నాడు.

పెంట్లో పందిరేపి ఏవుగా వుంచిన సోమ లత చిగుళ్లు వ్యయంగా తుంపి, వంచి, రసం పిండి, వాసనగట్టి, పడబోసి, కెన్నెట్లో ఆర బెట్టి ముచ్చటగా దేవతలతో సేవి చిన ఇంట్లో వుట్టేడు. తరతరాల యజ్ఞయాగం పాయసం

యాజులుగారు. సోమరసంతో చురుకెక్కిన చూపులూ, పదునెక్కిన పలుకులూ, పురాణాలు పుక్కిలిం చిన పురుషుడాయన.

పలుకాడితే పదిమంది చెవులు దొప్పలు చేసుకుని మరీ వింటారు.

“వయినేయిండి బాబూ లేటయి పోనాడు....” మినమినలాదే బంగారం గొలుసు విగించిన వాచీ చూసుకున్నాడు సంపంగి.

ఉంగరాల పొళ్లుతుడుచుకుంటూ—కలిమి చూసుకుని చివ్వునరేగ తోటకూరకాడలా లేచి విందున్నాడు.

“అదికాదురా సంపంగీ!” చిక్కులో పడ్డట్టు తటపటాయిస్తున్నారు యాజులుగారు.

“అందిల యిద్దూరవేటి బాబూ.... కూకు డోండి....” బల్ల ముందుకితోసి బెంచీమీద చోటుచేసేడు సంపంగి.

“ఒకే తండ్రి బిడ్డలా....”

“అయితే నేటి బాబూ సొత్తుకాడ అన్నేటి తమ్ముడేటి.... పార్టీ నేకపోతే పెణ్ణా సోమియవేటండి ఎంపకాలుంటినే. గండా పంపకాలూ మరప్పుడే గంగతల్లి పొంగువ్వి” పైమీద గుడ్డతో గాజా కప్పు తుడుస్తూ “నాటాబాటిప్పమంట్రా” అన్నాడు సంపంగి.

“ఉదేనా నీచే.... నీ పరదాయే.... చూసు కోర్కా.”

“సిత్తం సిత్తం” కప్పు ముందుంచి బాటిలు కార్కు తీసేడు సంపంగి.

నురుగు తేరుతోంది మధువు. పడుచు పిల్లలా సుళ్లతిరిగి పిగువడుతోంది.

“చిలికి చిలికి.... చివరకి వాళ్ళ తగ్గు వులూ....” కప్పు అందుకున్నారు యాజులు గారు.

“అవర్రం సిందించినాయి” మాటందు కున్నాడు సంపంగి.

“ఓ అడుగు ముందేసేవురా.... అంతకు ముందు కాలకూటం నెగలు కక్కిందిరా....”

“నేరేడుపండు సేసీసి యీన్నడుడు బాబు వింగీసినాడుగండా....”

“అవునా.... లోకరక్షకుడు విషాన్ని దిగ మింగేడు.... అమృతం మాదంటే మాదని పంపకాల్లో కుమ్ములాడుకు చస్తున్నారు వీళ్లు”

“ఎప్పులండి!” గర్జిస్తూ జీపాపి లోపలి కొచ్చేడు మునపబునాయుడు.

చిక్క పుత్తి

“రాక్షసులూ.... దేవతలూ....”

“అల్లెండుకొచ్చినారండిప్పుడూ!”

“సంపెంగేదో అడిగితేనూ ఈ....”

ఎలావుంది మన బలగం.... ఏవంటున్నారు?” ఆధాలు తీసేరు యాజులుగారు.

“ఆ.... యాతపేట నా కొడుకులు....”

సెద్దజిత్తులు మారొల్లబాబూ.... దొంగెదవల - మీమడి నెక్కలాల్లే దున్నుతన్నరు.... పం సేస్తారో ఏటో.... బారవంతా, మీమీదే యెట్టి నాను....”

చేరే చెప్పాలా నాయుడూ అన్నట్టు చూసేరు యాజులుగారు.

“ఒరే సంపంగీ! సివంచలంగాడేట్రా.... సద్దికూడు మింగి జీవట్టుకు సెక్కెసినాడ.... ఈడడ్డేటి.... ఎదవనిరాగానే అపదమను....”

యాజులుగోరూ తవురెదయ యిన్ని మాటలు సొప్పక్కన్నేదుమరి ఒసాను బాబూ....” వంకడణ్ణుంఒకటి విసిరి జీపెక్కి బుర్రుబుర్రు మనిపించేడు మునపబునాయుడు.

“లెక్కనూ తారేటి ఏల్వోరు.... పొద్దేలే వొర్కెర్లు రొండొండలట్టిసినారు ఏట్రా అంటే తవుర్ని అడగమన్నరు” చేతులు నులిపేడు సంపంగి జీవుడగర నించుని.

“అమ్మ దొంగెదవలారా పొగులెల్ల యియ్యి తాగేస్తన్నయి.... పొద్దేల యీ యెవ వలు తాగేస్తన్నరూ.... నానెక్కడ తెప్పీదిరా. తన్నీగల్వెదవా.... యీపాలి ఓసినావంటే....”

విసుక్కుని చక్రంమీద చేతులదుము కున్నాడు మునపబు.

“మదిన నానే దొరికినానేటండీ.... తులకొ దేట్టన్నేక నెట్టిమీద యిరుప్పడి నాందల ఒమ్మోరు.... నానే దొరికినా నేటండీ....” గొంతుక పెంచేడు సంపంగి.

తగేడు మున్నబు.

“రేపాపట్రా” తుబుక్కున చుట్టవీటి ఉమ్మేసి ఒక్క పూవులో జీవు లాగించేసేడు.

“ప్రజలంటే దొంగెదవలా మునపబూ....”

....జీ తులమారోళ్ళా” నాలిక పావులా
పెదాలు తుడుమకున్నాడు యాజు బుగారు.

కసిగా సీసా అందుకున్నార

“ఎరిబాగులోలు” సీసా కున్నాడు
సంపంగి.

“పాదావులా కాందేనువులు”
పక్కన నవ్వేరు యాజులు.

“ఎప్పేసుకున్నాను బాబూ మజ్జిలో
ఒగ్గేసినరు కత....”

“వారో పెగ్గెయ్యి మరీ....మధ్యేమధ్యే
పాసీయం..... ఊఁ.....” కప్పు ముందుకి
చాచేరు.

“ఉచ్చకోండి.”

“వర్చువ్వో....ఊఁ.....”

“సెప్పె! మనవుచ్చుకోం బాబూ.
మాయాడదంపితేగాని వచ్చిగంగే నా ముట్టను
యిది దిగినెప్పు బాబూ....దిగినెప్పు....తె
గుండి నెయ్యాల....గంగతల్లి జోలికెల్ల
సంపంగోడు తప్పటడిగేస్తే అగ్గయిపో
తల్లి” ముక్కు మీద వేలేసుకుని గారపళ్ళు
బయటపెట్టి నవ్వేడు సంపంగి.

కోరనప్పు నవ్వి ఓరకంట చూసేరు
యాజులుగారు. గబుక్కున సీసే లాక్కుని
ఎత్తి గడగడ గుక్కలు పడుతున్నారు.

ఉబికే జన్మాంతర సంస్కారంలా సీసా
నందుకోవాలని ఉబలాట పంతున్నాయి
మెడలో రుద్రాక్షలు.

“బెసోయాజులు బాబూ రాలుగాయ
నడువూ సీసాకాయి పీకా ఒట్టుకోవాల
లన్నారు. ఒడుపు సూపి అవుకోవాల”
సీసా లాక్కుకోయేడు సంపంగి.

గడుసు ముండాకొడకా అల్పట్టు నవ్వి
తిరిగిపోయి తప్పించుకుని “ఉ డసీరా....
మద్యేమద్యే కధ నడవాలా....”

“నిత్తం ఏత్తం....” ఏం చెయ్యాలో
తోచలేదు సంపంగికి “అవర్రం దింది....
తగువెలా తెల్లారింది బాబూ....” అన్నాడు.

“చీరసింగారింది గజ్జ పుట్టు పిపించేడు
గుండెలు రుట్టుమన్నాయి వెలివె వలకి.”

“ఒవులూ?”

“విష్ణుమూర్తి.”

“ఓసోసోసి.”

“కన్నుగీతేడు. చిత్రేపోయేర.”

“అడేసికం కట్టినాడన్న మాట.”

“వాళ్ళుమధ్య మరీ ఆవిడే సిగాడూ....

మొనగాడూను” నవ్వేసేరు యాజులుగారు

“చంకలో కుండెట్టుకుని చుట్టూ తిరిగి వాలు

చూపులు విసిరింది.”

“సారాకుండే! మరింకేటి గల్లంతయి

పోయుంటది... గంగతల్లంకేటి ముద్దేవుడి

కేనా యెత్తించేస్తది రిమ్మతెగులు”

“ఒరేఒరే నీ అసాధ్యం కలా అమ్మ

తంరా.... సారాకాదు సంపంగీ!”

“సురంకేటండీ మనసా గా కాదేటి?

పారాలేదే పార్లెంటి పెజాసోమ్మి వేటి?”

“బాగా చెప్పేవురా సంపంగీ.... ఎలక్ష

నంటే ఏవిటి మరీ.... మూడు పుంజులూ

ఆరు కాలులు.”

“అదదీ బాబకండుకున్నది.... పుతులోయి

కూలబడిపోనారన్న మాట ఎర్రెదలు.”

“అంతలా దిగడందిచి పార్లెంటు సంపంగీ.

అంతోయింతో తెలివున్నవాళ్ళు గాళ్ళలోనూ

వున్నారు. రాహుకేతువులనీ రాసుల పార్లె

వాళ్ళు.... కన్నుగీటు కనిపెట్టి.... వేం మార్చి

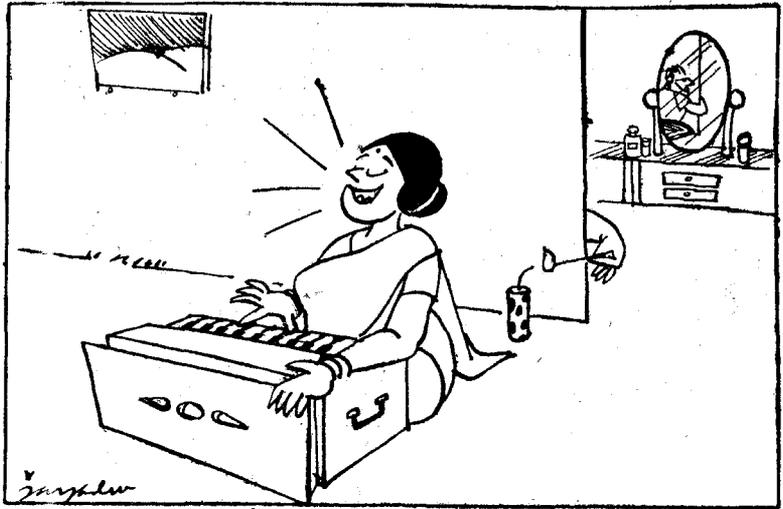
దేవతల పార్లెంటో కలిసిపోయేరు... దోసిలిపట్టి

చుక్క రుచి చూసేరు.”

“అ....!”

“అ....!”

టపాకాయ పేలనందువల్ల

.... ప్రమాదం ప్రక్కపేజీలో

“సూరీడూ చందమావా.... పసిగట్టి

నేరీ నాకకం....”

“ఏం చేసేరూ?”

“విష్ణుమూర్తి చెవిలో ఊదేసేరు

అంతే... అమ్మతం పీక దిగకముందే....

చక్రం విసిరేసేడు. మొండెలు తెగిపడి విల

విల తప్పుకున్నాయి అమ్మతం రుచి

చూసేయి మరీ.... లేచినిల్చున్నాయి.

“అమ్మా!”

“ఊసుకుంటాయా. పగబట్టేయి. ఒరే

సూరిగా పండ్రిగా పండగల్లో మీ పని పడతాం

మింగేస్తాం అన్నాయి.”

“అఁచే....”

“వెలుగుని మింగేస్తావన్నాయి.... అందు

కేరా/మరీ.... అయిదేళ్ళ సంబరల్లో కూడా

వెలుగుకీ వెన్నెలకీ గ్రహణం పడుతోంది.”

“ఏటిబాబూ.... మీరు సొప్పేదీ ఎక్కడో

తగల్లం.... కండుజల్ల కంగుమంబోంది.”

“తగుల్తుందిరా తగుల్తుంది” తూగు

తున్నాడు యాజులుగారు.

“పట్టుమీదున్నడు బాబు ... ఏటయిందీ”

అని సీసా లాక్కున్నాడు సంపంగి.

“ఏటయిందా! యీల్లెమ్మా సిగ్గోయ్యూ”

ఫరఫరలాడుతూ వచ్చేడు సింహాచలం. జీపాపి

జిగురుడ్యా, పోస్టర్లూ మోసుకొచ్చేడు.

“ఏటయిపోనాదిరా గంగిల్లెత్తి

పోతున్నా....” యీనడింపుగా చూసేడు

సంపంగి.

“పాపాపాచేరా....” యదాలాపంగా తీసు

కున్నారు యాజులుగారు.

“గొంతు కార్చుకుపోతుంది తడుపు

ముందు.”

“జీవట్టుకు మునిసేబు కాడితెలిపో....

దొక్క సింహాచలం ఎక్కడికెళ్ళిపోనావు.”

“సికారు తెలిపోనేనాట్రా... యెలకన్నాపీసు

తెల్ల మన్నాడుగండా.... ఎల్తాలెహె.... ముందు

సుక్కొయ్యి.”

“డబ్బులున్నయ్యూ.”

“నేకపోతే” గ్లాసందుకోకోయేడు.

“మండలిరిసిగల్లను” చేతిమీదకొట్టి గ్లాసు

లాక్కున్నాడు సంపంగి.

“ఏట్రోరి నీలుగు తన్నావు.... మునిసేబు

నాయిడు వొక్కర్చి.... వోస్తావా.... బిడ్డి పెల్ల

గించినా నీ యబ్బు సొమ్మంట్లా

ఒయ్యిరా....” రెచ్చిపోయేడు సింహాచలం.

“సంపంగీ.... ఒరే ఒరే....” మధ్య

కొచ్చేరు యాజులుగారు “బొత్తిగా యింగితం

లేదురా నీకూ.... నాయిడు చూస్తానన్నాడు

గదా.... యిచ్చినంపు.... యింతరాధ్ధాంతవా?”

నద్దుబాటు చేసేరు సింహాచలం భుజంమీద

అప్యాయంగా చెయ్యివేసి.

కుక్కిన పేనులూ కూర్చుండిపోయేడు

సింహాచలం.

“మా సిరతపులిగానీ యిటురాలేదు గండా

బాబూ....” బెదురు చూపులు చూస్తున్నాడు.

“చిరతపులూ!” తెల్లబోయేరు

యాజులుగారు.

“అడింటి ఆడదిబాబూ. యీదిలో ఎకాసి

“అడింటి ఆడదిబాబూ. యీదిలో ఎకాసి

కాలాడతన్నడెదవా.”
 “ఘోరి వెధవన్నా ఇంత భయం
 వెందుకురా.”
 “ఏటో బాబూ....”
 “మగాడివి.... వీడి సరదా అంటాయి. వీడి

వీడే, యిల్లలే పుచ్చుకోరా....”
 “తవురో” బల్ల దిగిపోయి యాజులుగారి
 కాళ్ళదగ్గర కూచున్నాడు సింహాచలం.
 “ఏం చేస్తాం. సింహాచలం పాపం సరదా
 పడుతున్నాడు. మరో పెగ్గెయ్యరా సంపంగీ!”
 మాట కట్టినట్టు సింహాచలం భుజాలమీద
 చెయ్యేసేరు యాజులుగారు.
 “తవురూ ఒవులివక్క బాబూ....
 ఒవులుకెయ్యాలి....” అనుమానంగా గోడల
 వేపు చూసేడు సింహాచలం.
 వీసం గొరిగిన పిల్లిలా చూసేరు
 యాజులుగారు. బెంచిమీద యిటూ అటూ
 ఒదుగుతూ.
 “సారాదగరే వచ్చిందిరా తగువంతా”
 మాట మళ్ళించేరు.
 “ఏం తగువు బాబూ” మోకాళ్ళెత్తి
 ముందుకి వంగేడు సింహాచలం.
 “ఉండెహె.... పానకంలో పుడకనాగ....
 మజ్జికోస్తడు రెడ్డొచ్చినాడుగండా మొద
 లాడా....” విసుక్కున్నాడు సంపంగి.
 “ఒరేఒరే నా కొడకా మజ్జికోచ్చినావంటే

మక్కలిర్పిగల్లు బడీ యాడిపించియ్యాలి
 లేటి.... ఏటమకున్నవో తెగవే అన్నవ్”
 మీదకురికేడు సింహాచలం.
 “ఒరేఒరే.... ఉండండా” యిద్దర్నీ
 విడదీసేరు యాజులుగారు.
 “సురదక్కించుకుని సింహాచలం ఎక్కేరు
 దేవతలు... తాగంసనేమిరా అని అడవులు
 పట్టేసేరు రాక్షసులు” కథ సాగించేరు.
 “ఏటేటి.... సురం చేటండే...” అన్నాడు
 సింహాచలం.
 “సురం చే.... మన సారాగదరా సంపంగి:
 దాన్నాశ్రయించేరు గద్దెక్కేరు సురు
 లయ్యేరు.... మాకొద్దన్న వాళ్ళంతా అసురు
 లయ్యేరు.”
 “అసురులంటే ఒవులూబ”
 “రాచ్చులు... పాపం అడవులటేసినారు”
 మధ్యలో ముందుకొచ్చి పూరించేడు సంపంగి.
 “ఒరే సింహాచలంవూ?”
 “బాబ్బాబు.”
 “మరయితే మునిసీబునాయుడు నేనా
 అంటావా వద్దంటావా?”

అన్నిరకముల
 ప్రింటింగు పేపర్లు
 బోర్డులు
 కాలికో క్లాత్
 మరియు
 ప్రింటింగ్ ఇంకులు
 సరసమైన ధరలకు కొరకుచోటు

LIBERTY PAPER STORES
 44/2, ANDERSON STREET
MADRAS - 600 001
 Phone : 21602 (P-P)

సూటిగా కళ్ళల్లోకి చూసేరు యాజులుగారు.
 “అయ్యిబాబోయ్ ఆరిజె రీయేగండండి
 మావంశా... ఆరికోసరవేగందా యీ శాకిరీ.”

“మరి సంపంగిబడ్డి హడపీకించేస్తా
 నంటున్నావూ?”

“ఏటిబాబు మీరసీదీ....?” బుర్ర గోక్కు
 న్నాడు సింహాచలం.

బడ్డివెనక పాకముంజూరు కరజరలాడింది.
 జడుసుకున్నాడు సింహాచలం.

“సురులై సింహాసనం కుక్కతారా....
 అసురులై అడవులపాలవు శారా? ఆలో
 చించుకోరా వెర్రెమొహావె” నవ్వేసేరు
 యాజులుగారు.

చెళ్ళుమవి తగిలింది.
 తెల్లబోయేడు సింహాచలం

“అద్దదీ సంగతి.... ఎదవన్నెదవ.... బడ్డి
 ఊడబెరికించేస్తాడంట వెంసగోడు
 శంకరగిరి మన్నేలు పట్టింట్లు” అందు
 కున్నాడు సంపంగి.

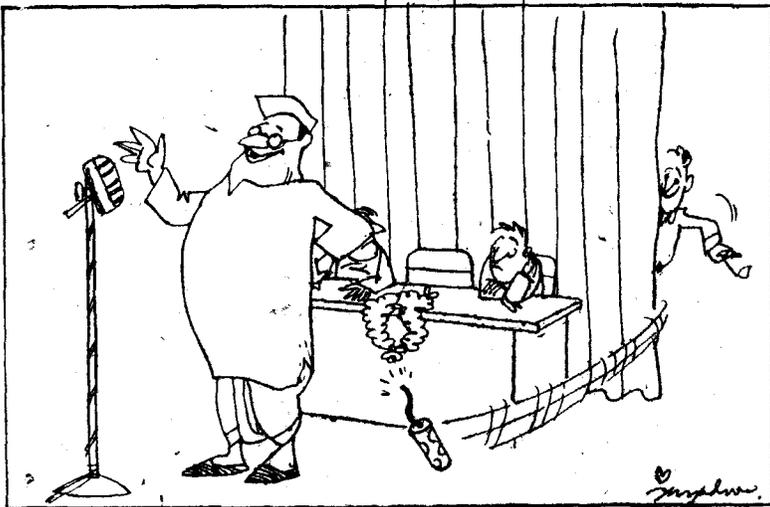
కొత్త సీసాబిరడా డుబ్బవ నిపించి బొటన
 వేలికో మెడించి

“ఉచ్చుకోండి బాబూ ... మద్దేమద్దే
 పానీయం” పక్కన నవ్వేడు సంపంగి.

“ఒరే ఒరే మంతాలు చదువు
 కున్నావురో....”

“తవురెరి నలవుండాలి... మంతలా
 లేటి బాబూ” సరదా పట్టలేపోయి “తవరె
 లాటోల్లకెరిక గంగతల్లి యిల... యాబొకిరీ
 వెదవలకేచెరిక?” సీసా అందించేడు
 సంపంగి.

టపాకాయ పేలనందువల్ల

.... ప్రమాదం ప్రక్కపేజీలో

సంవ బరబరలాడింది. అడుగులు
 దడదడమన్నాయి. సింహాచలం గుండె దడ
 దడ లాడింది.

“ఓర్నాయి నో....” అని గావుకేక పెట్టి,
 “సీరతపులి సీరతపులి” అంటూ బెదిరిపోయి
 చెంగుమని ఒక్క దాటుదాచేడు.

కళ్ళవృగించే నిలబడిపోయేరు సంపంగి
 యాజులూ.

“సీరతపుల్లంట్రా! సావాచెదవా!”

కంపరవెత్తిన కాళికాదేవిలా ముందు
 కొచ్చింది అచ్చెమ్మ.

యొగుడి జుత్తు గుప్పిల్లో గుంజి
 పట్టుకుంది.

నుసారే విప్పులమీద పొగలాగ చింతిరి
 జుత్తు రేగుతోంది. మాసిన ముంతకొప్పుమీద
 బంతిపూవు భగభగమంటోంది. చింతపూవు
 రవిక చివచివలాడుతోంది. చిరుగుల మీద
 మీద అద్దంపూలు కుచ్చెళ్ళలో ముడుచిన
 పోయి బొడ్డులో నలిగిపోతున్నాయి. ఊరికి
 పోసిన నల్లపేనపు బొమ్మలూ బడ్డిముందు
 నిలబడింది.

“నిచ్చేపంనాటి, నారీ ఒగ్గేసి.... మూన్నాల్ల
 ముచ్చటకోసం కూలికి కుదురుకున్నావంట్రా
 జులాయి చచ్చినోడా.... యిందంట్రా నిర్లూక
 మూన్నాల్ల పొద్దయింది నీకేటి కొంపాగోడూ
 నేదంట్రా యిందంటందంట తారట్లూడ
 తన్నువూ.... పిల్లజెల్లా ఏద పేనానేక.... తాగి
 తందనాలాడతన్నావా?.... ఆ....” శివారెత్తి
 పోతోంది అచ్చెమ్మ.

“ఓలుండే యిడిపిపెట్టే.... నత్తన్ననూ”
 గిజాయించుకుంటున్నాడు సింహాచలం.

“ఏవిరచే అచ్చి!.... ఏవిరచేనీగావిండుం.
 హవ్వ! యిలా వీధినపడొచ్చా!”

మందలించబోయేరు యాజులుగారు.
 “హవ్వ! నువ్వునా యాజులుబాబూ! ...
 నీపులుకేటి.... యీ సావాసా లేటి?”

“ఏవేవే! ఏవిరచే యారంగడేచ్చు
 న్నావూ....” హంకరించేరు.

“బుసలుకొడతన్న వేటయ్యూ నోరూ
 వాయీ లేని మీ యాడమడిసి ననుకున్నవేటి.
 మా తల్లి కక్కనేక మింగనేక.... కుప్పిరి

రొట్టే-నిక్కం క్రొక్కంట
 చుక్కల్ని క్రొక్కొట్టా...
 చూళివో?!

పోతంది....లచ్చిందేవిలాటి తల్లి....నిలా ల్లా ఒత్తిసి బోడి బొంగడం సేసేసివు గందయ్యా.”

“ఒసే అచ్చి....ఊరుకుంటుంటే పొలి మీరిపోతున్నావు....ఆడదాని కింత పొగర?”

“అడేటి మగేటి బాబూ?...నుద్దులె పు తన్నవూ! యిందాకటి నుండింటన్న ను బాగోతం....ఏటినాయినా....సారా నేకపితే సింవ్యాసనఁ వెక్కనేవా....నన్నాయిన్న నాటునే....ఎక్కినావుగందయ్యా సంపంగి డి సారాకొట్టు....మీ సదుగులు సంతకెల్లా....” నోరు నొక్కుకుంది అచ్చెమ్మ.

“మజ్జిన నన్నెందికే యాడు స్తన్నవూ ఆఁ పేరెగిపోతున్నవు సంజికానా?” చొక్కా చేతుకెత్తి బడ్డి కిందకి వురక బోయేడు సంపంగి.

“ఒరేసంపంగీ!....తొత్తుకోడకా! ఏట్రా అంటన్నవూ? ఓలొగ్గే యాడివని పడతానూ” గింజుకున్నాడు సింహాచలం.

“బడ్డిముందు గలాటా ఏపే....పోతావా యాడ్సీమంటావా?” బడ్డి ది గ బోయే డు సంపంగి.

“నోర్చుయ్యెరా సావాటు చచ్చినోడా.... నువ్వు మడిసివేసంట్లా యాడిపించేస్తా డంట మొనగోడు....సానికొంపలెట్టి సారాబడ్డి లెట్టి....బతికే యెదవా! నువ్వు పొప్పొచ్చినా వంట్లా....యీ నన్నా సెదవల్ని యెరిబాగు లోల్నిసేసి....కల్లబొల్లి కబుర్లాడి....కాకమ్మ కతలెప్పి....నాటకాలాడతన్నరూ....తూ.... పడుసుకున్నెదవా....” గాలిగుమ్మిలా నుళ్ల తిరిగిపోయిందచ్చెమ్మ.

“ఓలొగ్గేన తన్ననూ....” విడిపించుకో బోయేడు సింహాచలం.

“సీ....చచ్చినోడా....” మొగుడిమీద ఒక్కగుమ్మి యచ్చింది.

“ఒరేఒరే సంపంగీ!....ఆడదిలా బరి దెగించి....వీధినడి..అందులోనూ మనూళ్లో హవ్వ; బుద్ధి పుట్టెరిగి....యింత విధూరం చూక్కేదురా....యింకెక్కడి ధర్మం?....దాని కున్నదే ఒంటికాయ....అదీ విరగ్గొట్టిసింది అచ్చి....”

కచ్చ సదుకుని బయల్దేరుడు యాజులుగారు. “మీరొల్లొకోండి బాబూ....దీని ఆగడఁ వేటోసూ తన్నూ....” ముందుకి దూకబోయేడు సంపంగి.

“లాభం లేదురా సంపంగీ!....కాలముదిరి పోయింది....రాజ్యం మారిపోతోంది....” సంపంగి భుజంపట్టి, వెనక్కి లాగేరు.

“ఏరాజివేనా....మా బతుకులింతేగంద బాబూ....యిలాగే సలారిపోతన్నయి....”

పూసకం తగ్గి చల్లబడుతోందచ్చెమ్మ.

“ఎలక్క నొచ్చినకాడ నుండి నూ తన్నం బాబూ.... యాయెదవలు ఒంటిమీద తెలి వుండి ఒక్క పొద్దేనా యింటికాడ తొంగు డున్నారా....”

తలొంచుకుంది. పైట చెంగుతో కళ్లొత్తు కుంటోంది.

“రాక్షసులు రాజ్యం చేస్తున్నారా సంపంగీ!”

పొడుచుకొస్తున్న చుక్కలు లెక్కబెడు తున్నారు యాజులుగారు.

“హఁ రాచ్చసులొవులో దేవుల్లో వుల్లో....మాకే చెరిక బాబుల్లా.... నత్తా నావా న తన్నం.”

బొడ్డుమీది కుచ్చెళ్ళు కిందికి దించింది.

చీరచిరుగుల్లో కన్నీళ్ళింకిపోతున్నాయి.

“ఊఁ కదలవేం....దిక్కుమాలోడా.”

మొగుణ్ణి బరబర యాడ్పుకుపోయింది అచ్చెమ్మ.

నాణ్యమైన బంగారు నగంకు
నమ్మకమయిన వెండి సామానులకు

ఎన్. గురవయ్య శెట్టి అంధు సన్స్

36, త్యాగరాయ రోడ్డు (పాండిబజారు)

టి. నగర్, మద్రాసు - 600 017

సాపితం : 19311

ఫోన్ : 446962

‘మా కల్పతర’ నగల వేవిగు స్క్రీములో సభ్యులుగాచేరి లాభం పొందండి.’